

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembra

2020.

NOVEMBRIS

Nr. 8 (724)

*Latvijas valsts dibināšanas
atceres svinības
2020. gada 22. novembrī
plkst. 10.00 no rīta pēc Losandželosas laika*

*Zoom virtuālajā vidē
<https://calarts.zoom.us/j/93363889131>*

*Svētku programmā piedalīsies:
Losandželosas latviešu skolas audzēkņi un absolventi,
dejojāji un mūziķi no Losandželosas, Ņujorkas,
Lielbritānijas un Latvijas;
būs apsveicēji no dažādām pasaules valstīm
un īpaši viesi no Latvijas*

*DK Latviešu biedrības rīkoto svētku programmu vadīs un saskaņos
Dziesma Tetere; atbildīgais par vizuālo un video apdari: Artūrs Rūsis;
plānošanas komiteja: Ivars Mičulis, Pauls Berkolds, Dziesma Tetere
Svinēsim svētkus kopā!*

Dienvidkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS
BIĻETENS ir Dienvidkalifornijas latviešu
biedrības izdevums;

DK LB adrese:

1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Biletēna redaktore:

Astra Moora, e-pasts: astere2000@aol.com

26 Ox Bow Lane, Woodbridge CT 06525

tālr.: 1-860-681-7972

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra
iepriekšējā mēneša desmitam datumam. Iesūtītos
rakstus redaktoram/ei ir tiesības īsināt vai rediģēt.

DK LB biedriem par Informācijas Biļetenu nav
jāmaksā. Biedru nauda ir \$35 gadā, ģimenei – \$50
gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības
kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB
biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir
\$40 gadā. DK LB biedra nauda vai maksa par abone-
mentu jānosūta:

DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

*Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu
vienu reizi: par pilnu lappusi \$35, ½ lappusi – \$20,
¼ lappusi – \$15; uzņēmējdarbības karti – \$10.*

IB metiens – 310 eks.

Ievēribai

Latviešu nama pārvaldes kasiere – Vita Volkovska
čeki jāizraksta *Latvian Community Center* un
jāsūta: 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039)

DK latviešu biedrības kasieris – Jānis Taube
biedru naudas, biļetena abonēšanas, ziedojumu čeki
jāizraksta *Latvian Assoc. of SO. CA* un jāsūta:
DK LB 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

DK latviešu draudzes kasiere – Dace Taube
čeki jāizraksta *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*
un jāsūta: 3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034

Honorary Consul,
Republic of Latvia in California
Juris Buņķis, M.D., F.A.C.S.
Orange County Plastic Surgery
4501 Birch Street
Newport Beach, CA 92660

Phone: office 844-277-2639

Cell 949-413-8888

www.facebook.com/LatvianConsul

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; e-pasts: ivarsm11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietnieki:

Dāvis Reins (arī kasiera palīgs)

13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401

Tālr.: 818-406-1589; e-pasts: davisreins@gmail.com

Dziesma Tetere

1853 Colgate Dr., Thousand Oaks, CA 91360-5004

Tālr.: 805-217-1931; e-pasts: dziesma_1@yahoo.com

DK LB valdes locekli:

Nora Mičule (Losandželosas latviešu skolas pārstāve);

Valdis Pavlovskis (ārējās informācijas apmaiņa);

Sanita Šūmane (sadarbība ar Amerikas latviešu
apvienību);

Jānis Taube (kasieris);

Diāna Zaķe (tautasdeju kopas „Pērkonītis” pārstāve);

Aija Zeltiņa-Kalniņa (Sadarbība ar Latviju projektu
koordinatore);

Jānis Daugvietis, Valdis Ķeris (sporta dzīves vadītāji);

Pauls Berkolds, Endija Damroze, Inguna Galviņa,

Aivars Jerumanis, Zane Kalniņa, Ilze Matsone, Guna

Reina, Inese Sviķkalne, Līga Sviksa, Dace Taube,

Juris Zinbergs

DK LB Revīzijas komisija: Biruta Šulca, Dainis
Kalniņš, Diana Matura (Mathur)

DK LB vietne tīmeklī: www.biedriba.org

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrā
trešdienā plkst. 8.00 vakarā vai svētdienā plkst. 1.00
(vai arī pēc īpaša paziņojuma) Losandželosas lat-
viešu namā biedrības telpā otrā stāvā.

Uz valdes sēdēm aicināti ierasties visi DK LB
biedrības biedri un būt viesi. Balsošanas tiesības ir
tikai valdes locekļiem. Sēžu datums mainīts netiks.
Gadījumā, ja valdes priekšnieks nevarēs ierasties,
sēdi vadīs kāds no priekšnieka vietniekiem.

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-806-0464

Lūgums ziņot par adreses maiņu

DKLB Informācijas Biļetena saņēmējiem mainot
dzīvesvietu, lūdzu paziņot jauno adresi biedrības
priekšniekiem (e-pasta adrese: info@biedriba.org),
lai biedrībai nerastos lieki izdevumi par atpakaļ
atsūtītajiem biļeteniem.

Pirms 30 gadiem, 1990. gada 18. novembrī Latvijas Tautas frontes manifestācijā Doma laukumā ALAs valdes priekšsēdis Valdis Pavlovkis teica uzrunu; latvieši 50 gadus gaidīja, ilgojās, sapņoja un cīnījās, lai Latvija atgūtu neatkarību

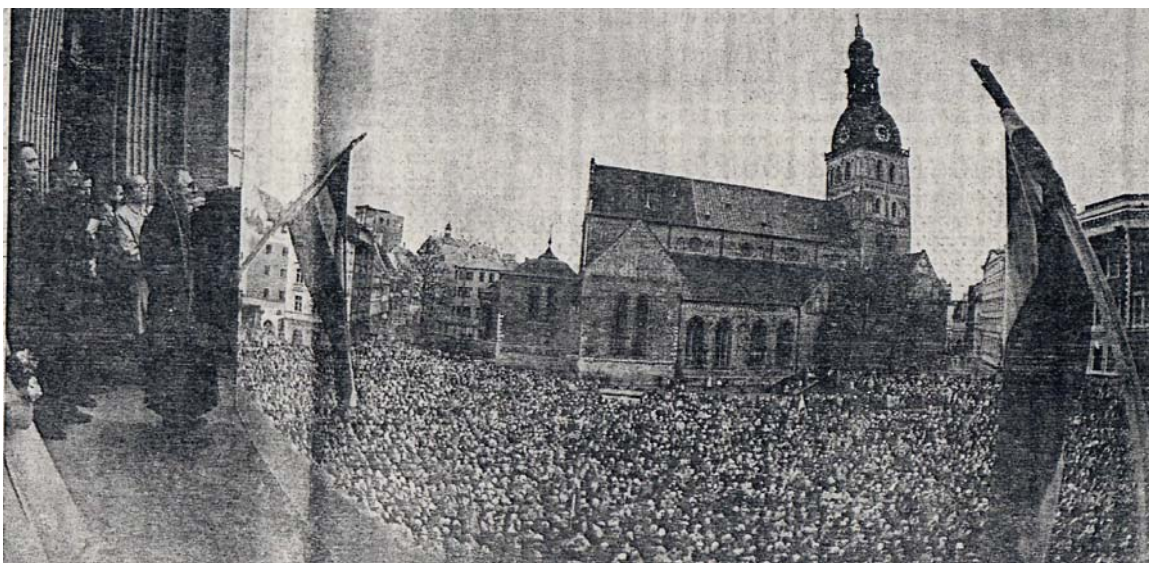

Foto: Zigurds Mežavilks

(Fotografija ievietota laikraksta „Laiks” 1990. gada 5. decembra izdevumā)

Ziņas par sarīkojumiem: www.biedriba.org

Novēliet mums labu veselību un raženu skolas gadu!

Losandželosas latviešu svētdienas skola Dienvidkalifornijas latviešu biedrības paspārnē dibināta 1950. gada 23. novembrī. Skolas pirmais pārzinis bija Daniels Agrums.

Ar lielu optimismu un jaunām pārmaiņām Losandželosas latviešu skolas saime sāka jauno, 2020./2021. mācību gadu.

Pirmā mācību diena notika 13. septembrī virtuāli skolotājas Ingrīdas Dženningsas (Jennings) vadībā.

Skolas saimi apsveica Dienvidkalifornijas latviešu biedrības priekšnieks Ivars Mičulis un Amerikas latviešu apvienības Izglītības nodaļas vadītāja Elisa Freimane. Apsveikumus nolasīja Sanita Šūmane.

Mācības skolā sāka 25 bērni. Skolā strādās pieci skolotāji – Ingrīda Dženningsa, Aija Kīna, Sanita Šūmane, Inese Sviķkalne, Aija Zeltiņa-Kalniņa, un viena palīgskolotāja – Kristīne Urena.

Augustā un septembra sākumā pēc ilgām pārrunām par iespējamām mācībām klātienē vai neklātienē, skolotāji un vecāki vienojās, ka rudens sēmes mācības notiks gan virtuāli, gan tiekoties parkā vai latviešu namā. Protams, būs jāievēro attālināšanās noteikumi un jānēsā aizsargmaskas. Uzcītīgajiem skolēniem un skolotājiem nāksies ne vien apbruņojoties ar pacietību, bet arī ar dezinficējošajiem līdzekļiem.

Bērni teica, ka viņiem pietrūks kopīgā mieļasta un dalīšanās ar uzkodām un dzimumdienas kūku. Arī skolas sarīkojumu un to bērnu, kuŗi kovidvīrusa dēļ nav pieteikušies mācībām.

Pirmā skolas saimes tikšanās klātienē bija 27. septembrī *Eagle Rock* atpūtas parkā, kur lepni plīvoja Latvijas karogs.

Kopš iepriekšējās nodarbības skolā 23. februārī pagājuši septiņi mēneši. Todien bērni mācījās liet sveces. Vai tad varējām iedomāties, ka mūsu dzīve iegriezīsies tādā pārmaiņu virpulī?

Saimes ļaudis ērti iekārtojās plūdmales krēslos un uz launagsegām

Tā nu siltajā un saulainajā septembra pēdējā svētdienā ar lielu sajūsmu satikās latviešu ģimenes un ciemiņi, lai aprunātos, kā aizvadīts pavasaris un vasara, un galvenokārt vienotos dziesmās, rituālu spēlē un mācībā par latviešu krustabām, ko vadīja jaunā folkloras skolotāja Aija Kīna. Viņai palīdzēja visa Kīnu ģimene.

Bērni ar patiesu interesi un aizrāvīgi sekoja skolotājas Aijas Kīnas norādījumiem par pādītes dīdīšanu, apdāvināšanu un ievadīšanu dzīvē.

Skolotāja Aija Kīna apsoliņa, ka turpmākajās folkloras nodarbībās un tautiskā mantojuma stundās daudzīnāsim latviešu tautasdziesmas un tradīcijas, kas veltītas cilvēka mūža ritējumam un godiem – dzimšanai, krustabām, vedībām un bedībām.

Gan bērni, gan vecāki baudīja iespēju pakavēties parkā arī pēc folkloras nodarbības.

Skolotāja Sanita Šūmane bija sagatavojusi sporta spēles tēviem un dēliem, aīcinot viņus uzmeklēt vairākus dabas objektus un spēlēt futbolu.

Pēc nodarbībām bērniem un pieaugušajiem bija iespēja pierēģistrēties lasīšanas programmai „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2020”, ko

Bērni iejutās krustabū dalībnieku lomās

Bērni apdāvina pādīti un novēlēja dižu mūžu

latviešu skolā vada skolotāja Aija Zeltiņa-Kalniņa.

Ap pusdienlaiku notika skolas vecāku un skolotāju sapulce un skolas vadības vēlēšanas.

Iepriekšējās skolas vadības vēlēšanas bija 2016. gada maijā.

No skolas pārzines pienākumiem atteicās ilggadējā un leģendārā (pārzines darbā aizvadīti 31 gads) skolotāja Nora Mičule. Viņa novēlēja jauniem pārzīņiem stipru veselību, godprātību un izturību.

Par jauno skolas pārzīni vienbalsīgi ievēlēja Aiju Kīnu.

Par mācību pārzīni vienbalsīgi ievēlēja Sanitu Šūmani-Karami, viņa pārņems pienākumus no Aijas Zeltiņas-Kalniņas.

Skolas grāmatvede un kasiere tāpat kā līdz šim būs Inese Sviķkalne-Arnolda.

Stipru veselību un izturību ikvienam, uzsākot mācības, veicot skolotāju un pārzīņa pienākumus!

**Sabiedrisko lietu pārzīne
Aija Zeltiņa-Kalniņa**

Latviešu valodas
aģentūra

Izglītības un zinātnes
ministrija

Losandželosas latviešu skolas darbību atbalsta Latviešu valodas aģentūra un Izglītības un zinātnes ministrija, PBLA un ALA.

2020. gadā skolai piešķirtos papildlīdzekļus izlietoja, iegādājoties mācību materiālus, apmaksājot virtuālās programmas *Zoom* izdevumus un telpu īri, nopērkot sejas maskas un dezinfekcijas līdzekļus.

Losandželosas latviešu skolai jauna vadība

Aija Kīna

Sanita Šūmane-Karami

Mīļie Losandželosas latviešu skolas vecāki! Ar lielu prieku uzņemam skolas pārzines darbu.

Nora Mičule vadīja skolu vairāk nekā 30 gadu – liels paldies, Nora! Viņa ir pelnījusi atpūtu un tagad varēs vērot, kā mūsu bērni aug un priecājas.

Milzīgs paldies Aijai Zeltiņai-Kalniņai, viņa ieguldījusi neticami daudz darba, strādājot par skolas pārzini. Kas gan var izskaitīt stundas, ko viņa veltījusi, palīdzot skolas saimei? Paldies, Aija!

Aija turpinās mācīt 6./8. klasi un palīdzēs man uzsākt jauno amatu. Turpmāk mācību pārzine būs Sanita Šūmane-Karami. Paldies, Sanita!

Inese Sviķkalne turpinās pildīt skolas kasieres pienākumus.

Kīnu ģimene; no kr.: Māra, Aija, Krišs, Ēriks, Audris

PATEICĪBA

Mazliet par sevi – es uzaugu mazā pilsētā Viskonsinas pavalstī un katru sestdienu mūsu ģimene brauca pusotru stundu uz Milvoku latviešu skolu.

No skolas laika man ir daudz jauku atmiņu, īpaši – kā pēc katrām nodarbībām sestdienas skolā apmeklējām vietējo saldējuma kafejnīcu.

Augu latviskā ģimenē kopā ar vecāko brāli Jāni. Pirmo reizi Latvijā ciemojos 1985. gadā.

Beidzu universitāti – *University of Wisconsin-Madison* –, iegūstot bakalaura gradu pädagoģijā.

Studijas turpināju *College of New Jersey*, kur ieguvu maģistra gradu skolas vadībā.

Septiņus gadus dzīvoju un strādāju Rīgā vairākās starptautiskajās skolās.

Savu izglītības karjēru veltīju *International Baccalaureate Primary Years Program*, vadot seminārus skolotājiem un skolas vadītājiem vairākās pasaules zemēs.

2012./2013. gadā nodibināju un vadīju ASV vienīgo pilna laika latviešu bērnu dārzu „Stariņš” Čikāgā.

Skola „Stariņš” bija mans sirds darbs, un ar prieku vēroju, kā šī skoliņa turpina augt un starot.

Pēdējos trijos gados esmu apguvusi somātisko terapiju un tagad strādāju ar klientiem savā praksē Pasadenā.

Mūsu ģimenē ir trīs bērni – Audris (9 gadi), Māra (12 gadu) un Krišs (13 gadu).

Uz dzīvi Losandželosā pārcēlāties pirms četriem gadiem.

Apzinos, ka būs ļoti daudz jāmācās.

Pirmie mērķi man ir tuvāk iepazīties ar skolas darbu, kā arī ar skolēniem un viņu vecākiem.

Ceru uz sadarbību un sapratni, sākot šo īpatnējo covidvīrusa skolas gadu.

Darīsim, ko varēsim, un tādā garā tik uz priekšu!

Visu labu vēlot,
Aija Kīna

Losandželosas latviešu skolas saime apsveic jaunās skolas vadītājas – skolas pārzini Aiju Māru Kīnu un mācību pārzini Sanitu Šūmani -Karami.

Losandželosas latviešu skolas saime sirsnīgi pateicas Norai Mičulei par ilggadēju skolas pārzines darbu vairāk nekā 30 gadu gaitā.

Pateicamies Aijai Zeltiņai-Kalniņai par neatlaidību, lielo atdevi un izciliem panākumiem, veicot mācību pārzines pienākumus no 2016. līdz 2020. gadam.

No kr.: Nora Mičule, Latvijas valsts prezidenta Egila Levita kancelejas vadītājs Andris Teikmanis, Aija Zeltiņa-Kalniņa

Losandželas latviešu skolai veltīti raženi gadi

Šogad Losandželas latviešu skolai apritēs 70 gadu kopš tās dibināšanas. No sirds sveicam visus bijušos skolas darbiniekus un skolēnus!

Uzņemoties vadīt Losandželas latviešu skolu, man radās lieliska iespēja uz dažām stundām izrauties no saviem pierastajiem ikdienas darbiem un pacieņoties pie sabiedrībā labi pazīstamās Noras Mičules. Nora mani savās mājās sagaidīja, izrādot lielu viesmīlību un mīļumu. Neticami, cik daudz es šajā vakarā uzzināju par Noru, par viņas raženajiem gadiem, strādājot un vadot latviešu skolu!

Nora Mičule strādājusi latviešu skolā kopš 1983. gada. Viņa bijusi vairākos amatos – bērnu dārza skolotāja, folkloras un latviešu valodas skolotāja, pārziņa vietniece, skolas pārzine un līdz pat šai dienai Nora aizstājusi skolotājus, kur un kad vien bija nepieciešams.

Norai vispatīkamākās atmiņas ir par brīdi, kad katru svētdienu atslēdza nama durvis, pārbaudīja, vai telpas ir sakārtotas, un bērnus sagaidīja ar apskāvienu. Viņai bija svarīga rīta sanāksšana – kopā dziedāt, ar bērniem lasīt skolas solījumu un sākt jaunu skolas dienu. Uzzināju, ka Nora studējusi mūziku, un viņas mājās šajā vakarā skanēja jautra latviešu mūzika. Nora pastāstīja, cik ļoti viņai patīcis, ka skolas rītos, sagaidot skolēnus, skan latviešu mūzika.

Nora atceras, ka līdzīgi kā tas ir arī tagad, skolā vecāki vienmēr nākuši talkā mācīt bērnus. Laikā, kad strādāja Nora, nodarbības skolā notika trīs reizes mēnesī, līdzīgi tāpat, kā skolas nodarbības plānotas tagad.

Kārļa Kalēja grāmatā „Losandželas latviešu papildskolas pirmie 50 gadi” minēts, ka kādreiz skolā katrā klasē strādājusi viena skolotāja ar diviem palīgskolotājiem. Šajā grāmatā atrodamas ziņas, ka 1975. gadā skolā mācījušies

55 skolēni un strādājuši 19 skolotāji! Vareni!

Uz jautājumu, kādus materiālus skola toreiz izmantoja, Nora paskaidroja, ka toreiz, kad Latvija bija okupēta, nekādus materiālus no Latvijas nevarēja dabūt. Mācību grāmatas izdeva Amerikas latviešu apvienība, un skolotāji paši gatavoja mācību materiālus.

Vēl pajautāju, ko viņa varētu ieteikt un novēlēt nākamajai skolas pārzinei.

Nora ieteica mudināt bērnus un vecākus runāt latviski, runāt latviski un vēlreiz – runāt latviski! Un cik vien ir iespējams, mudināt visas ģimenes iesaistīties skolas darbā, piedalīties sapulcēs, apmeklēt sarīkojumus utt. Ir ļoti svarīgi visiem būt uz „vienas strīpas”, lai sekmētu skolas darbību. Un viņa ieteica sagaidīt un samīļot bērnus, kad viņi ierodas skolā, tieši tāpat, kā viņa daudzus gadus to darījusi!

Nora ir sabiedriska un neticu, ka viņa turpmāk mierīgi sēdēs mājās. Nē! Ja vien kāds vēlas, viņa ir ar mieru turpināt svētdienās mācīt latviešu valodu pieaugušajiem. Esmu pārliecināta, ka skolā Noru vēl satiksim bieži!

Aija Kīna

Neaizmirstamas atmiņas

Losandželas skolas saime pateicas skolas ilggadējai pārzinei Norai Mičulei un mācību pārzinei Aijai Zeltiņai-Kalniņai.

Losandželas latviešu skolā jaunais, 2020./2021. mācību gads sācies ar lielām pārmaiņām pierastajā mācību norisē, proti, mācības notiek ārpus latviešu sabiedriskā centra telpām. Tās notiek virtuāli vai kādā no parkiem, kur, ievērojot attālināšanos, skolotāji un skolēni cenšas pielāgoties un turpināt latvisko izglītību.

Latviešu skolā ir vadības maiņa: skolas pārzine turpmāk būs Aija Kīna, skolas mācību

pārzine – Sanita Šūmane-Karami. Nora Mičule arī turpmāk labprāt piedalīsies skolas dzīvē; Aija Zeltiņa-Kalniņa būs 6./8. klases skolotāja, kā arī izdomās interesentus projektus, kas bagātinās skolas mācības un dos iespēju skolēniem veidot ciešākas saites ar Latviju.

Skolas saime novērtē Noras un Aijas ieguldīto darbu latviešu skolā un vēlas pateikt mīļu jo mīļu paldies!

Sanita Šūmane-Karami

Ar Noru Mičuli iepazīnāties pirms pieciem gadiem, kad no Sanfrancisko pārcēlāties uz Losandželosu un bērni sāka mācīties latviešu skolā. Jau no pirmās tikšanās reizes sapratām, ka Nora latviešu namā un skolā ir savējā. Uzzinājām, ka viņa vairāk nekā 30 gadu čakli darbojusies, mācot un atbalstot skolu un visu vietējo latviešu saimi. Katru svētdienas rītu viņa pie ieejas durvīm kā gādīga māmiņa sagaidīja vecākus un skolotājus un visus skolas audzēkņus. Neviens netika gažām, kamēr gana skaļi nebija atņēmis Noras „laburītu” un ikvienam tika pa siltam, ciešam apskāvienam. Ar laiku sapratām, ka esam uzņēmti vietējā latviešu sabiedrībā un mums ir vieta zem Noras gādīgā spārna. Kā jau visas rūpīgas un gādīgas mātes, Nora vienmēr paslavēja un uzmundrināja uzcītīgos, bet arī uzmanīja, lai viss notiek kā pienākas, un dažs labs pa reizei saņēma brāzienu, ja gadījās aizkavēties vai pārāk iekarst, spēlējot „ķerenes” lielajā zālē.

Gadiem ritot, satiku jaunus mūziķus, aktierus, režisorus, māksliniekus, zinātniekus, rakstniekus, brīvdomātājus, dzejniekus un ceļotājus, kuŗi īsāku vai gaŗāku laiku mitinājās Noras mājās, un vienmēr aprīnoju, cik gan plašs bija Noras gādīgais spārns un kā gan viņiem visiem tur pietika vietas.

Pavisam drīz atklājām, ka skolas pārzinei piemīt vēl kāds jauks talants – proti, viņa ļoti labi gatavo un labprāt cienā visus, kuŗiem patīk gardi paēst. Pirms Draudzīgā aicinājuma sarīkojuma mani bērni vienmēr ar nepacietību taujāja,

vai būs Noras gardā zivju vira. Visādi izmēģinājos kaut ko līdzīgu pati gatavot, bet man ne tuvu vira neizdevās tik garda kā Norai.

Ziemsvētkos ar tikpat lielu nepacietību gaidījām Noras sklandraušus. Un nebūt nebija jāgaida svētki, lai tiktu pie Noras gardumiem. Nereti visa skolas saime bieži tikai palutināta ar svaigi ceptiem brūnīšiem.

Esam bezgala pateicīgi Norai Mičulei par viņas pašreizējā, ilggadējo darbu Losandželosas latviešu skolā!

**Skolotāja Inese Sviķkalne
un visa Arnoldu ģimene**

Aija Zeltiņa-Kalniņa ieguldījusi neaprakstāmi lielu darbu latviešu skolas attīstībā, tostarp meklējusi un atradusi materiālus, sameklējusi skolotājus, rīkojusi sarīkojumus, vākusi līdzekļus, iesūtījusi biļetenam rakstus, rīkojusi konkursus. Liels liels paldies, viņas darbs ir novērtēts. Paldies Aija!

Skolotāja Kristīne Urena

Par Aiju Zeltiņu-Kalniņu varētu stāstīt daudz – tik liels bijis un vēl joprojām ir viņas ieguldījums un darbs Losandželosas latviešu skolā, gan strādājot par skolotāju, gan pēdējos četrus gadus pildot mācību pārzines pienākumus.

Gribu izcelt un vairāk pastāstīt par Aijas interesanto projektu idejām, kas tik veiksmīgi tika iekļautas skolas mācību programmā un kuŗās man bija iespēja iesaistīties. Skolas darba vadmotīvs vienmēr ir bijis valodas, vēstures un latvisko tradīciju apguve, bet ne mazāk svarīgi ir veidot un attīstīt bērnu saikni ar šodienas mākslas un kultūras aktīvitātēm Latvijā. Aija to vienmēr ir ļoti veiksmīgi īstenojusi. Brīnišķīgs bija Aijas projekts par mākslu, kad skolas audzēkņi kļuva par mākslas detektīviem un devās izpētīt Latvijas slavenāko gleznotāju, tēlnieku un citu vizuālās mākslas pārstāvju darbus. Vecāko klašu skolēni sagatavoja stāstu par viņu izvēlētu mākslinieku, jaunākie mācījās par klusās dabas kompozīcijām, valodas klases

audzēkņi stāstīja par klasiķu darbiem un tēlnieku Kārli Zāli. Aija prata ļoti veiksmīgi sasaistīt kopā vairākus atšķirīgus mācību priekšmetus un ļaut skolēniem darboties vairākās disciplīnās vienlaikus – mākslā, vēsturē, latviešu valodā un literātūrā.

Veicot šo projektu, vecāko klašu skolēni lasīja vai klausījās Latvijas radio ierakstus par Luīzes Pastores Mākslas detektīvu grāmatām un varēja pastāstīt par gleznām, kas apskatāmas Latvijas Nacionālā mākslas mūzeja galerijās.

Cits Aijas Zeltiņas-Kalniņas izlolots projekts bija Dzejas dienas, kas Losandželosas latviešu skolā notika 2018. gada oktobrī un kuŗu īstenošanā piedalījās arī es. Aija ciemos uzaicināja Latvijā populāro dzejnieku Kārli Vērdu.

Gatavojoties viņa uzņemšanai, gan jaunāko klašu skolēni, gan vecākie bērni ievingrināja roku, mācījās par atskaņām un ritmu, un paši varēja nolasīt savus dzejoliņus Kārlim Vērdim. Tā bija neaizmirstama pēcpusdiena un lieliska iespēja papriecāties par savu valodas prasmī un redzēt, cik veiksmīgi to var pielietot un pat rakstīt dzejoļus.

Aija ieviesa tradīciju piedalīties Latvijas Nacionālās bibliotēkas lasīšanas veicināšanas programmas „Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijā”. Aija gādāja, lai skolas audzēkņi saņem Latvijā izdotās jaunākās grāmatas, kuŗas lasām, apspriežam un vērtējam. Mazliet arī sacenšamies, kuŗš vairāk izlasīs, bet vienmēr nepārspēta paliek pati Aija, viņa izlasa pilnīgi visu vecumgrupu grāmatas, pirms tās tiek izdalītas skolēniem un vecākiem.

Skolotāja Inese Sviķkalne

Paldies no sirds Norai Mičulei un Aijai Zeltiņai-Kalniņai par viņu sirdsdegsmi, ieguldīto laiku un darbu Losandželosas latviešu skolā. Pateicos visiem skolotājiem un skolotājām, kuŗi darbojas skolā un māca bērnus mīlēt Latviju.

Iepazīstoties ar Aijas Kīnas pieredzes stāstu, rodas sajūta, ka jaunais skolas pārzīnes amats viņai ir kā radīts. Par to no sirds priecājamies –

ieguvēji būs visi!

Novēlu sekot Noras paraugam un veiksmīgi vadīt skolu vismaz turpmākos 30 gadus!

Saules mūžu Latvijai un Losandželosas latviešu skolai.

Ar cieņu, Plataču ģimene

Kopā ar meitiņu Isabellu gribam pateikties Norai par ieguldīto laiku un enerģiju latviešu skolā. Kaut arī kopā pavadītais laiks bija īss (mēs sākām apmeklēt skolu tikai pagājušā gada decembra beigās), uzreiz jutām Noras entuziasmu, un tikām sirsnīgi uzņemtas.

Mums ir liels prieks, ka šajos grūtajos laikos skolas darbība turpinās. Un gribam sveikt Aiju Kīnu ar jauno amatu!

Vēlos pateikt lielu paldies visiem skolas darbiniekiem, it īpaši Aijai Zeltiņai-Kalniņai, Kristīnei Urenai un Sanitai Šūmanei-Karami, viņas veltī savu laiku, lai mēs, visi latvieši, kas dzīvojam ārpus Latvijas, latviešu skolā vienmēr justos kā mājās!

Un lai latviešu kultūra plauktu un zeltu un nodota tālāk no paaudzes paaudzē!

Ance Levine un meitiņa Isabella (bērnudārza grupiņa)

Nora Mičule ir bijusi milzīgs atbalsts latviešu skolai, skolēniem un skolotājiem. Viņas ziedošanās latviešu sabiedrībai ir liela iedvesma mums visiem. Katru nedēļu viņa mūs ir sagaidījusi ar smaidu un kādu joku. Esmu ļoti pateicīga, ka man bijusi iespēja sadarboties un sadraudzēties ar viņu! Paldies, Nora!

Aija Zeltiņa-Kalniņa ir atdevusi skolai daļu no savas dvēseles. Neskaitāmas stundas viņa pavadījusi, izdomājot projektus un konkursus, lai latviešu skolas audzēkņiem būtu dziļš un jēgpilns piedzīvojums. Viņa ir paveikusi lielu, brīnišķīgu darbu. Liels paldies, Tev, Aija!

Skolotāja Ingrida Dženningsa (Jennings)

Vēlos pateikties Losandželosas skolas pārzīnei Norai Mičulei par viņas sirds siltumu un

viedumu, kad uz dažiem sarežģītiem jautājumiem vajadzēja atrast atbildes. Biju pieradusi, ka Nora katru svētdienu skolas saimi sagaidīja nama zālē ar mātišķu mieru un gādību. Skanēja latviešu mūzika, radot mājīguma sajūtu, un mūsu ģimene, ienākot zālē, jutās ļoti gaidīta. Man šķiet, ka tas ir īpašs talants – likt citam justies gaidītam. Nora bieži atveda uz skolu savus viesus, kuri uzturējās viņas mājās. Nora allaž vēlējās, lai citi redz un saprot, kā latviešu jaunieši Losandželosā turpina kopt latvietību. Norai tas bija un ir svarīgi, un viņa allaž lepojās ar skolu un skolas darbu, ciemiņiem stāstot par skolu. Pēc skolas sarīkojumiem Nora neaizmirsā pieņemt un pateikt, ka paveiktais labi izdevies. Viņa vienmēr juta īsto brīdi, kad kāds to vēlējās.

Neatceros, ka būtu dzirdējusi Noru sakām: „Nē, es to nevarēšu!”, vienalga, vai būtu jāaizstāj kāds skolotājs, jāizmēģina tautasdeju soļi, jācep sklandrauši vai saldā maize skolā Saulgriežu svētku galdam, jāatslēdz nama durvis agrāk nekā parasti vai jāsakopj zāle pēc sarīkojuma. Noras ieguldījums latviešu skolā bijis neatsverams, un esmu pateicīga par iespēju ar viņu kopā skolā sadarboties! Priecājos par tavu vēlmi turpināt atbalstīt skolu, ja tas būs vajadzīgs.

Paldies, Nora, par latviešu skolai dāvāto laiku!

(Ceru vēl ik pa laikam dzirdēt Noras bezbēdīgā tonī dziedāto: „Dādi-dīdi-dāāā!”)

Skolotāja Sanita Šūmane-Karami

Vēlos pateikt paldies Aijai Zeltiņai-Kalniņai, viņa pēdējos četrus gadus veica ne vien Losandželosas latviešu skolas mācību pārzines pienākumus, bet kļuva arī par Latvijas projektu koordinātoru un ieviesa skolā vairākus interesantus projektus. Vēlos tev pateikt paldies par risinājumu meklēšanu un atrašanu dažādās situācijās skolas dzīvē un par sava laika veltīšanu skolas sarīkojumiem, kuri neapšaubāmi bagātināja ne tikai skolēnu, bet nereti arī skolotāju zināšanas. Paldies par tavām rūpēm, sagādājot

un atvedot skolas meitenēm Trikātas tautastērpus un pušiem – Lielvārdes, kuņus darināja tavas dzimtās puses, Augšzemes novada, audējas. Paldies par taviem centieniem mācību materiālu padarīt aizrāvīgāku ar Mākslas un Dzejas dienām kā arī ar Mūzeju dienu. Protams, vēl ar daudz ko citu! Paldies par entuziastisko informāciju, nākot klajā jaunākajām grāmatām un to sagādi skolai. Tavs redzējums un devums skolai to bagātinājis visdažādākajos veidos, un es priecājos, ka tu turpināsi skolotājas darbu skolā, kā arī dažādus projektus, neliegsi savu padomu nākamajai mācību pārzinei. Ir labi apzināties, ka būsī tepat blakus! Paldies tev un tavai ģimenei par mācību pārzines darbu latviešu skolā!

Skolotāja Sanita Šūmane-Karami

„Man patika, ka skolotāja Nora teica *dādadi*, katru svētdienas rītu mūs visus apskāva un Ziemsvētku tirdziņos pārdeva garšīgas piparkūkas un mazas lietiņas. Man pietrūks skolotājas Noras.”

Eduards Zeltiņš-Kalniņš (11 gadu)

Apģusim latviešu valodu un sargāsim savas tradicijas

Gatavojoties Losandželosas latviešu skolas 70 gadu jubilejai, vēlamies iepazīstināt ar skolas skolotājiem. Šoreiz ar sagatavošanas un 1. klases skolotāju Sanitu Šūmani-Karami.

Sanita pievienojās Losandželosas latviešu skolas saimei pirms četriem gadiem, kad tika meklēts skolotājs bērnodārzam un Sanitas vecākais dēls Kristofers bija bērnodārza audzēkņa vecumā. Tagad toreizējiem bērnodārza audzēkņiem ir pieci un seši gadi, un Sanita „augusi” līdz ar viņiem.

Sanita dzimusi Latvijā, Rīgā, Veltas un Eduarda Šūmaņu ģimenē, kur jau bija vecākais brālis Agris. Bērniņu Sanita pavadīja laukos, Babītes pagasta „Ģeriņu” mājās, kopā ar mātes vecākiem, vecmāmiņu Lidiju Bļodnieci un un vectēvu Jāni Bļodnieku. Tajās pašās mājās bija uzaudzis Sanitas vectēva Jāņa brālis Arvids.

Viņš pēc kara devās bēgļu gaitās uz Vāciju, 1952. gadā ieradās ASV un vēlāk bija ļoti aktīvs ASV austrumkrasta latviešu sabiedrībā. Sanitai pārceļoties uz dzīvi ASV, Arvids viņu mudināja iesaistīties latviešu sabiedriskajā dzīvē: iestāties draudzē, Amerikas katviešu apvienībā, dziedāt korī, braukt uz vasaras nometnēm, piedalīties dažādos latviešu saietos.

Bērniņu Sanita atceras kā brīnišķīgu laikposmu, kad ik dienas pārsvarā bija kopā ar sirsnīgo, strādīgo, ar labu humoru apveltīto vecmāmiņu, arī dūšīgo dziedātāju un varenu saimnieci, un vectētiņu, kas bija nenogurdināms darbarūķis un teicami prata visus lauku darbus.

Sanita pastāstīja: „Man patika viņiem palīdzēt. Mēs gandrīz visu darījām kopā: vai tie bija dārza darbi, lopu apkopšana vai ēdiena gatavošana, mēs bijām kopā un gandrīz visu laiku runājāmies, it sevišķi ar vecmāmiņu. Viņai vienmēr bija, ko stāstīt. Ziemas pēcpusdienās, kad vecmāmiņa gludināja veļu un es rotaļājos ar lellēm, mēs abas dziedājām, tāpēc, uzsākot skolas gaitas, dziedāšanas stundās un korī es gandrīz viņas dziesmas zināju no galvas.”

Uzsākot skolas gaitas, Sanita pārcēlās uz Rīgu un dzīvoja kopā ar vecākiem, bet nedēļas nogalēs brauca uz laukiem. Sanitas māte Velta bija medicīnas darbiniece un strādāja Rīgas 1. slimnīcas Asins pārliešanas laboratorijā. Sanitas tēvs Eduards toreizējā Kaļiņingradā bija izglītojies par kuģa galveno mehaniķi, lai strādātu starptautiskos ūdeņos, taču tā laika ierēdņi uzzināja, ka viņa sievas radnieks dzīvo ārzemēs un anulēja viņa starptautisko jūrnieka pasi, lai viņš neiedomātos aizbēgt no Padomju Savienības. Sanita atceras, ka māte lūgusi meitai skolā vienmēr par tēvadarba vietu minēt Rīgas Elektrospludžu rūpnīcu, arī tad, kad viņš jau sen strādājis citur, tādējādi izvairoties no liekiem jautājumiem. Sanitai, tāpat kā viņas brālim, vecāki nereti atgādināja skolā nerunāt par saviem ārzemju radiem.

Sanita sākotnēji mācījās Rīgas 86. vidusskolā (krievu plūsmas skolas latviešu klasē), vēlāk Rīgas 90. vidusskolā, un viņai īpaši padevās latviešu, krievu, vācu valoda, latviešu literatūra un zīmēšana. Sanita darbojās arī keramikas pulciņā, skolas meiteņu ansamblī, dziedāja vidusskolas jauktajā korī, kā arī Skolēnu pils jauktajā korī „Rīga”. Pēc vidusskolas beigšanas 1996. gadā Sanita iestājās Rīgas Tūrisma skolā, ko absolvēja 1998. gadā ar viesnīcu un restorāna apkalpošanas speciālistes izglītību. No 1997. līdz 2000. gadam Sanita studēja Latvijas Universitātes Pedagoģijas un Psicholoģijas fakultātē (PPF) un ieguva bakalaura gradu pedagoģijā. Viņa dziedāja LU PPF meiteņu korī „Latve”.

Studiju laikā no 1996. līdz 2001. gadam Sanita strādāja „Sorosa fondā – Latvija” par asistenti vairākos izglītības projektos – „Soli pa solim” (par bērnodārzu audzēkņu izglītību) un „Atvērtā skola” (par divvalodu izglītību). Viņas pienākumos ietilpa sadarbības nodrošināšana ar Latvijas izglītības iestādēm, un tādējādi radās iespēja iepazīties ar daudzpusīgiem, pieredzes bagātiem lietpratējiem un jaunu ideju īstenoša-

nu. Viņu priecēja iespēja pārliecināties par labu un konkrētu galarezultātu, zinot, ka esi darījusi visu, lai kaut ko palīdzētu uzlabot. Pēcāk viņa strādāja Latvijas Cilvēktiesību un etnisko studiju centrā par biroja vadītāju.

Kopš 2002. gada vasaras Sanita dzīvo ASV, sākumā Ņudžersijā, vēlāk Ņujorkā, no 2007. gada – Dienvidkalifornijā. Līdz 2007. gadam Sanita bija aktīvi iesaistījusies ASV austrumkrasta latviešu aktivitātēs: vairākus gadus strādāja Ņudžersijas latviešu skolā par latviešu valodas skolotāju sākumskolā, no 2003. līdz 2006. gadam salika „Latvju Enciklopēdijas” 5. sējumu, apmeklēja Ņujorkas latviešu draudzes sarīkojumus un dziedāja Ņujorkas latviešu korī. Dziedāt korī viņa turpināja arī Losandželosā. Sanita piedalījās Andreja Jansona iestudējumā „Homo Novus” latviešu Dziesmu svētkos Indianapolē 2007. gadā, Andras Berkoldas uzvedumā „Hotel Paradiso” 2008. gadā Dziesmu svētkos Ventūrā un 2012. gadā Dziesmu svētkos Milvokos.

Piecas vasaras pēc kārtas, līdz 2012. gadam Sanita strādāja par latviešu valodas un literatūras skolotāju Gaŗezera Vasaras vidusskolā. Kopš 2013. gada Sanita vada Amerikas latviešu apvienības Kultūras fondu.

Viņas domas par latvietību ārpus Latvijas: „Esmu strādājusi latviešu skolā un Vasaras

vidusskolā, piedalījusies 2x2 nometnē Malibu, 3x3 nometnēs Katskiļos un Gaŗezērā, darbojos Amerikas latviešu apvienībā. Esmu iepazinusi vairāku paaudžu latviešus no dažādām ASV pilsētām un guvusi plašāku sapratni par šeit mītošo tautiešu dzīvi, tradīcijām un vajadzību tās saglabāt. Pavadot laiku sarunās ar dažādu paaudžu pārstāvjiem, interesanti vērot kopīgo, atšķirīgo un tomēr nepieciešamību „būt latviešiem” šī vārda vistiešākajā nozīmē. Iespējams, tas līcis man daudz vairāk novērtēt savu valodu un kultūru.”

Sanita ir precējusies ar Tomasu Kiomaru Karami, pētnieku un ķīmijas speciālistu medikamentu ražošanā, un viņu ģimenē aug divi dēli: Kristofers (6 gadi) un Mārtiņš (3 gadi).

Sanita stāsta: „Ar bērniem runāju tikai latviski. Mājās, ārpus mājas. Jebkur. Mēs kopā daudz lasām un lasīto pārrunājam. Man ir svarīgi, lai mani bērni var saprasties ar saviem vecvecākiem, citiem radiem Latvijā un arī ar skolasbiedriem latviešu skoliņā. Pagaidām veicas tīri labi! Manuprāt, ja vecākiem ir vēlme, lai viņu bērns runātu latviski, dzīvojot ārpus Latvijas, bērnam latviešu valoda ir jādzird nemitīgi un jācenšas, lai bērns apgūtu valodu jau no pašas mazotnes. Svētdienas skolā var valodu papildināt, skolēni var sadraudzēties, mācīties dejas, vairāk uzzināt par mūsu tautas tradīcijām, var kopīgi svinēt

svētkus un redzēt, ka arī daudzi citi bērni mājās runā latviski. Tiekoties reizi nedēļā vai retāk, skolas nodarbībās vien nevar iemācīt valodu tā, lai bērns brīvi tajā spētu saprasties. Tāpēc es ieteiktu vecākiem – lūdzu, dāviniet savam bērnam šo skaisto dāvanu – spēju saprasties latviešu valodā! To neviens dzīvē nenozēlos!”

Sanita atzīst, ka darbs latviešu skolā ir arī liels pārbaudījums, taču vairāku ģimeņu centieni kopīgi izglītot savas atvases dzimtajā valodā, draudzīgā noskaņa un kollēgu un vecāku atbalsts esot gana labs iemesls turpināt iesākto.

„Šogad manās klasēs nav nevienas meitenes, tikai puikas. Ievērojot noteikumus un apstākļus Losandželosā, kas neļauj mums šoruden pulcēties latviešu nama telpās, plānojam nodarbības virtuāli un dažas arī parkos. Jādomā, kā fiziski nodarbināt zēnus un vienlaikus turpināt latviešu valodas mācības. Galvenais, nepārtraukt, līdz viss atkal ieies pierastākā ritmā. Kaut vai maziem solīšiem, bet uz priekšu!”

No šīgada rudens Sanita uzņēmusies Losandželas latviešu skolas mācību pārzīnes pienākumus un cer, ka varēs veikt tos godam!

Vairāk par maizi un naudu vajadzīgi draudzīgi vārdi

Jānis Sudrabkalns

Vairāk par maizi un naudu vajadzīgi draudzīgi vārdi. Kas tad vispār ir draudzīgi vārdi?

Draudzīgi vārdi ir kā silts lietus karstā vasarā. Vajadzīgi.

Draudzīgi vārdi ir kā atpūta pēc gaŗas dienas. Nomierinoši.

Draudzīgi vārdi ir kā medus ar pienu. Saldi.

Draudzīgi vārdi ir kā saules stariņš, kas spīd cauri tumši pelēkajiem lietus mākoņiem. Skaisti.

Katra cilvēka ikdienā ir vajadzīgi draudzīgi vārdi. Tie dod spēku izciest gaŗo dienu, nedēļu, mēnesi un gadu. Ja cilvēkam teiktu visu dienu draudzīgus vārdus, viņš varētu iztikt bez ēdiena un ūdens.

Salīdzinot draudzīgus vārdus ar naudu, daudzi tev pateiktu, ka nauda ir svarīgāka. Bez naudas nevar izdzīvot, draudzīgi vārdi neko nedod. Tā nav taisnība. Draudzīgi vārdi dod labsajūtu un gaišu saprātu: kāds pa tevi domā un tevi mīl.

Nauda gan ir materiāla vērtība, bet daudzus padara laimīgus uz īsu brīdi. Draudzīgi vārdi padara tavu dienu gaišāku, jaukāku un siltāku.

Draudzīgi vārdi padara visus laimīgus. Bet var būt arī viltus „draudzīgie” vārdi. Draudzīgus vārdus daudzi izmanto kā aizvainojumu vai attaisnojumu. Ja kas slikts notiek, daudzi pasaka melīgos draudzīgos vārdus kā attaisnojumu. Pasaule jau ir pilna ar cilvēkiem, kuriem ir divas dabas – divdabji.

Draudzīgi vārdi var būt kā sarkana roze, kas izlien starp baltajām, un var arī būt kā rozes asais ērkšķis, kas iedzeļ sirdī. Būtu labi, ja pasaulē butu vairāk cilvēku, kas prot draudzīgus vārdus pateikt no sirds.

Katrīna Vija Čandrašeikara Sonveina
Raunas vidusskolas 8. klases skolniece

Katrīna Sonveina pāris gadu uzturējās Latvijā, mācījās Raunas vidusskolā, brauca uz nodarbībām baleta skolā Rīgā, attīstīja citus savus talantus. 2019. gadā viņa piedalījās Vidzemes apgabala miniatūru konkursā un ieguva 3. vietu Cēsu apriņķī. Katrīna ir atgriezusies Dienvidkalifornijā, turpina mācības vidusskolā, mācās dejojot baletu Sarmas Lapienes vadībā.

Ziemsvētku tirdziņš

svētdien 6. decembrī no plkst. 10.00 līdz 4.00 Losandželosas latviešu namā 1955 Riverside Drive, Los Angeles, CA 90039

No plkst. 1.00 līdz 2.00 Alfrēda Stinkula grāmatas „Mati sarkanā vējā” atklāšana

Interesentus lūdzam pieteikties, zvanot vai rakstot Ingunai Galviņai

Tālrunis: 323-664-6216; e-pasts: ingunalatvian@yahoo.com

ELJA 50 (Eiropas latviešu jaunatnes apvienība) 2. oktobrī plkst. 7.00 vakarā Latvijas Nacionālās bibliotēkas kafejnīcā „Divi Raiņi” aicināja uz kārtējo piektdienas vakara sarīkojumu, kuŗa viesis bija grāmatas „Mati sarkanā vējā” autors Alfrēds Stinkuls, draugu lokā pazīstams kā Fredis. Grāmata „Mati sarkanā vējā” ir Alfrēda Stinkula liecība par padomju laikmeta Latviju, kuŗā citādākais un neatkarīgais tika visādi apspiests un nīcināts.

Pēc VDK materiālu publiskošanas Alfrēda liecības ir īpaši aktuālas, jo sīkās detaļās atsedz padomju laiku represīvo iestāžu – gan milicijas, gan Valsts drošības komitejas – darbības metodes.

Grāmatu „Mati sarkanā vējā” izdevis Kultūras menedžmenta centrs „Lauska” ar Valsts Kultūrkapitāla fonda, Latviešu fonda un privātu ziedotāju atbalstu. Grāmatu var iegādāties grāmatnīcās Latvijā, tā pasūtīnāma tīmekļa veikalā

www.lauska.lv

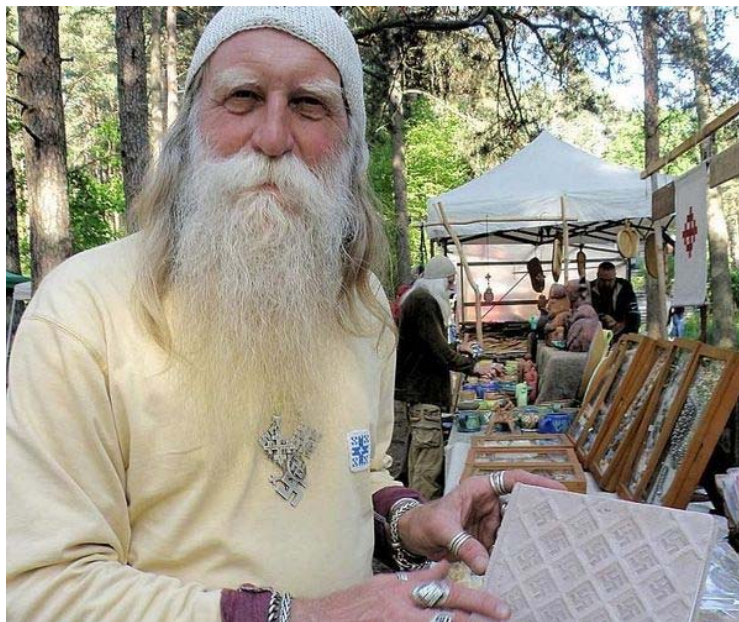

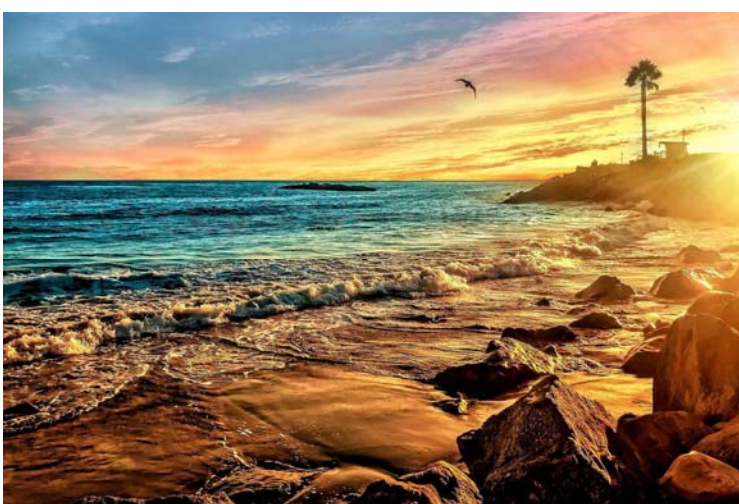
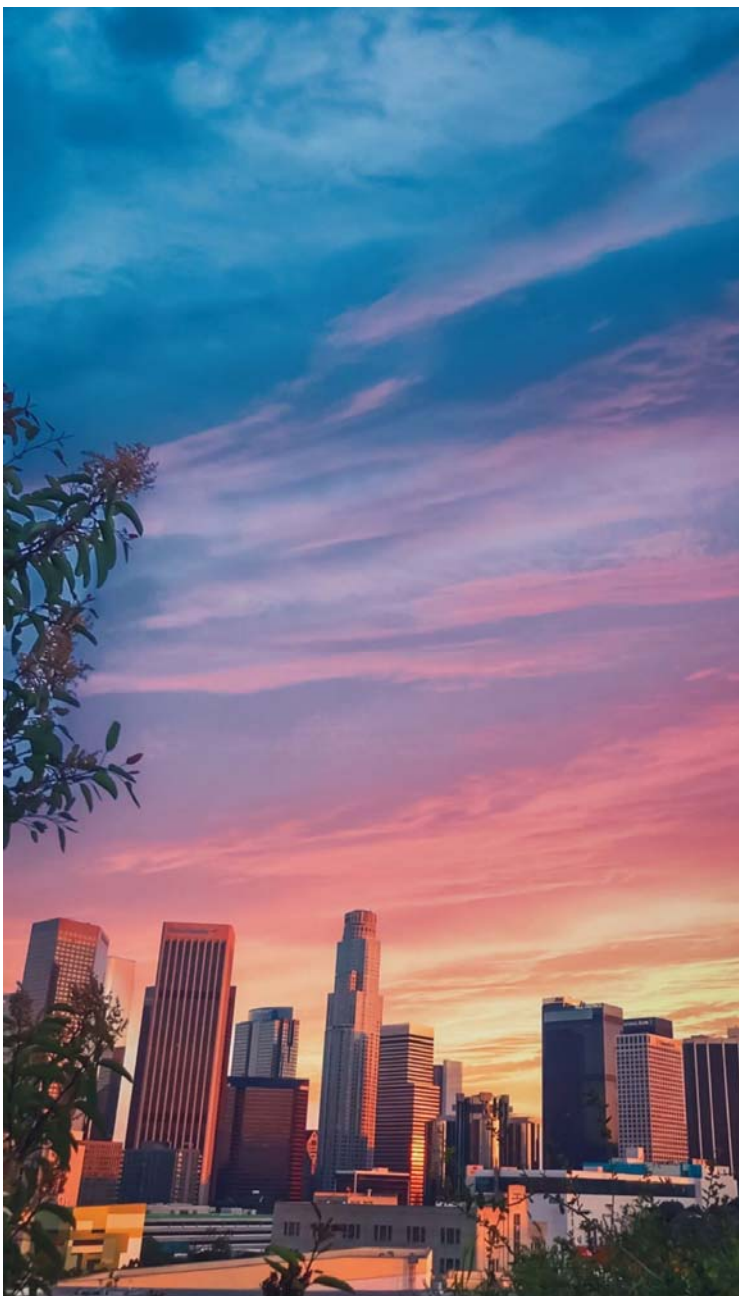
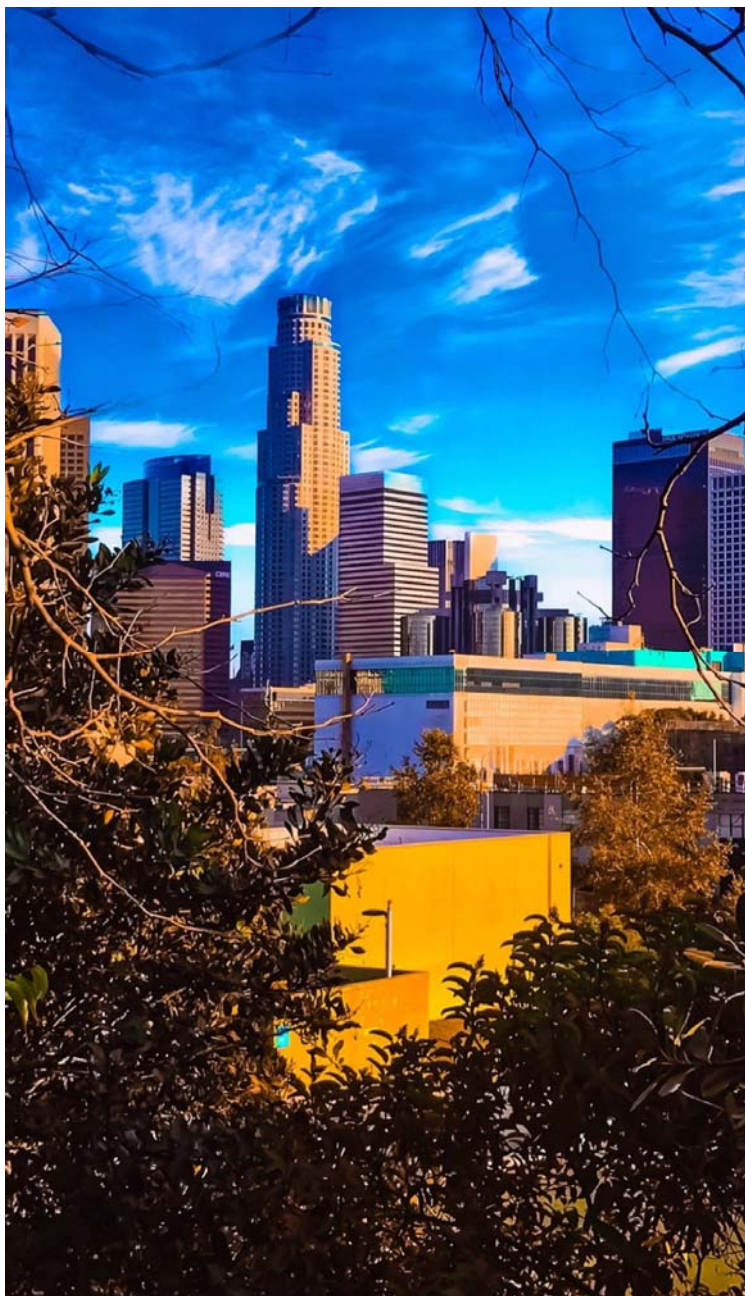
Foto: Andris Ozoliņš

**Citāts no grāmatas „Mati sarkanā vējā”
ievadvārdiem:**

„Visi notikumi un tajos iesaistītie dalībnieki ir patiesi.

Grāmatā aprakstīto ļaunumu nedarbi ir raksturīga parādība zemē, kur nav brīvības un cilvēktiesību, šajā gadījumā – „īstā sociālismā”, kas bija ar varu uzspiests latviešu tautai un tās kaimiņiem.”

Dienvidkalifornija no fotografa Agra Ziemeļa skatupunkta

Sveiciens jubilāram!

DK LB biedrs dr. Ansis Muižnieks 6. oktobrī Rīgā svinēja 92. dzimudnienu

Gaidām „Lielo Kristapu” Losandželosā!

Šogad Nacionālai balvai „Lielais Kristaps” nominētas trīs pilnmetrāžas aktierfilmas: „Dvēseļu putenis” – producenti Inga Praņevska un Dzintars Dreiberģis; „Ko zina Klusā Gerda” – producentis Jevgeņijs Paškēvičs; „Pilsēta pie upes” – producentis Guntis Treķteris.

Katēgorijā „Labākā mūzika” balvai izvirzīta filmas skaņu celiņa komponiste **Lolita Ritmane**.

Balvu „Lielais Kristaps” pasniegs 32. reizi, kopš 2016. gada tai ir Nacionālās balvas statuss.

Latvijā no 12. līdz 15. novembrim programmā „Lielais Kristaps” būs iespēja noskatīties un izvērtēt Latvijas jaunākās filmas, kas kinoteātros jau izrādītas vai vēl joprojām tiek rādītas, gan arī pirmizrādes. Filmās izrādīs kinoteātrī *Splendid*

Palace, Tallinas ielas kvartālā un tiešsaistē – www.filmas.lv

„Lielā Kristapa” balvu pasniegšanas svinīgā ceremonija būs 15. novembrī, to varēs skatīties Latvijas tālrādes tiešraidē. Būs iespējams tikt ar filmas autoriem.

Pelnīts apbalvojums komponistei Lolitai Ritmanei

14. starptautiskajā filmu festivālā *FIMUCITÉ* Tenerifē, Kanariju salās, 27. septembrī tika pasniegtas balvas labākiem no labākajiem filmu mūzikas komponistiem.

Festivāla žūrija *Fimucinema Alex North* balvu par 2020. gada labāko oriģinālo filmas mūziku pilnmetrāžas filmai „Dvēseļu putenis” piešķīra komponistei Lolitai Ritmanei, atzinīgi novērtējot komponistes mūzikālo meistarību un prasmi piešķirt jūtīgumu un spēku emocionāli skaudram un nomācošam stāstam.

Lolita Ritmane pateicās žūrijai un festivāla rīkotājiem, uzsveicot, ka balvu daļa ar 120 citiem mūziķiem un dziedātājiem, kuŗi mūzikai iedvesuši dzīvību.

Viņa teica paldies Latvijas Radio 1 mūzikas ierakstu darbiniekiem Vaŗa Kurmiņa un Māŗa Brieŗkalna vadībā, Valsts Akadēmiskajam korim „Latvija”, tā diriŗentam Māŗim Sirmajam un menedŗerim Māŗim Oŗlejam, mūzikas instrumentācijas autoram Larijam Renčam, orķestŗa producentam Edgaram Saksonam, noŗu pāŗziņiem Baibai Čirkŗei un Uŗim Meņŗelim,

papildus orķestŗētājam Stīvenam Reideram, ritmu inŗenierim un producentam Markam Matsonam, filmas montāŗas reŗisoram Gatim Belogrudovam, filmas skaņu reŗisoram Aleksandram Vaicachovskim, reŗisoram Dzintaram Dreibergam, opeŗātoram Valdim Celmiņam un producentei Ingai Praņevskai.

Albums ar filmas *Dvēseļu putenis* skaņu celiņu atrodams mūzikas veikalos Latvijā un digitālajās platformās, piemēram, izdevniecībā *MicRec*, *ASV LaLa Land Records* un *CD Baby*, kā arī *iTunes* un *Spotify*.

Vēsturiskā kaŗa drāmas pēc rakstnieka un strēlnieka Aleksandra Grīna romāna motīviem, filmas „Dvēseļu putenis” pirmizrāde Latvijā bija pērnā gada 8. novembrī, tā ir līdz šim visvairāk skatītā filma pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas.

Albums, kuŗā iekļauta mūzika no filmas „Dvēseļu putenis”, atzīts par labāko mūzikas ierakstu gada balvas Zelta mikroŗons katēgorijā „Instrumentālās vai starpŗanru mūzikas albums”.

Iespēja pieteikties stipendijai

Latvijas goda konsuls Dienvidkalifornijā dr. Juris Buņķis saņēma vēstuli no mācībbspēka Peperdaina universitātē Džeimsa R. Vilburna (James R., Wilburn). DK Informācijas biļetenā vēstule ievietota ar dr. Juŗa Buņķa atļauju.

I am Dean Emeritus of the School of Public Policy at Pepperdine University and discovered your name through Google as Honorary Consul for the Republic of Latvia for California. In my former days as dean of Pepperdine's business school, one of our MBA graduates was Alfred Raisters who, I believe, may have been Honorary Consul for Latvia at an earlier time. He recently passed away and left a sum to endow a permanent scholarship to Pepperdine with preference for students from Latvia. I am wondering if you would have an interest in and time available, to help locate candidates for his scholarship? The scholarship could, I believe, be applied either to one of our graduate programs (I am currently most involved with our School of Public Policy, but we also have graduate programs in business, law, education, and psychology) or in our undergraduate liberal arts college – Seaver College.

Scholarship details: "The annual payout from the Scholarship is to be awarded to graduate students pursuing a degree at Pepperdine University's Graziadio School of Business and Management. Recipients must be either (1) of Latvian nationality and intending to return to Latvia for a minimum of three years, or (2) of Latvian heritage. If no qualifying recipient can be found meeting these qualifications, then the funds may be used for undergraduate students of Latvian nationality or heritage who are in their senior year at Pepperdine University and are pursuing a degree in business management. Recipients must be in good standing in all areas of the University and must maintain a minimum 3.25 GPA. The Scholarship is to be used for tuition

and, at the discretion of the Dean of the Graziadio School of Business and Management, other attendant needs."

If you would like to pursue this in your role as Honorary Consul, I would be glad to try to be helpful in putting you with the right persons at Pepperdine.

Jim Wilburn

*Dean Emeritus, School of Public Policy
Pepperdine University
24255 Pacific Coast Highway
Malibu, CA 90263
310-506-7490*

james.wilburn@pepperdine.edu

Lasot uzzināsim vairāk

Žurnālā „Lilit”, kas iznāk Latvijā, š. g. oktobra izdevumā ievietota galvenās redaktora Kristīnes Rudzinskas intervija ar Signi Dauškani Platāci

Dainu atdzejotāja Ieva Auziņa-Sentivani viesojās Talsos

Dainu tēva Krišjāņa Barona 185. jubilejas gadu talsinieki svinēja, tiekoties ar Ievu Auziņu Sentivani (Szentivanyi). Šogad klajā nāks viņas otrais angļu valodā atdzejotais dainu krājums.

Ieva Auziņa Sentivani pieminēta laikrakstā „Talsu Vēstis”, 12. oktobrī viņu intervēja Talsu televīzijā, un dainu atdzejotāja stāstīja, ka netulko dainas, bet dēvē to par „pārlikšanu angļiski”.

„Atdzejot dainas ir sarežģīti, jo angļiski nevar pateikt, piemēram, „saulīt tecēj tecēdama”. Saulīte angļiski netek! Cīnos, cīnos, cīnos un man iznāk *Sweetest Sun so soon is setting*. Katram vārdam jāatrod nozīme un jāsameklē angļiski visatbilstošākais vārds. Un jābūt ne tikai tam pašam zilbju skaitam. Angļu valodā uzsvars danco. Latviešu valodā var būt tikai pum, pum, pum... Dainas ir mūsu Bībele, tās ir daļa no Rietumu kultūras vērtībām. Neviens cits tās gaismā necels, ja paši necelsim. Un negribu, ka angļiski tās sauc par *folk songs*. Latviski saka tautasdziesmas, angļu valodā „tautasdziesma” nozīmē kaut ko ļoti primitīvu. Tāpēc es dainas saucu par *folk poetry* – tautas dzeju,” stāstīja Ieva Auziņa-Sentivani.

18 gadu laikā atdzejots 450 dainu, nākamajā grāmatā angļiski būs izlasāmas vēl 900 dainu. Dainām pievienoti skaidrojumi, lai ārzemniekiem tās būtu saprotamas. Ieva Auziņa-Sentivani cer angļu valodā atdzejot 2000 dainu, tātad vēl jāatdzejo tikai 650.

Kādā no pasaules malām...

Apgāds „Jumava” Latvijā izdevis Aivara Upenieka grāmatu „Vīza uz pasaules malu”. Tajā ir Losandželosai veltīta nodaļa, kurā autors pateicas Norai Mičulei par viesmīlību. Viņš Losandželosā viesojās 2017. gada oktobrī un atstāja ierakstu Noras Mičules viesu grāmatā.

Grāmatā autors stāsta par piedzīvoto Kanadā, Amerikas Savienotajās Valstīs, Dienvidamerikā un Antarktīdā. Kanadā Aivars Upenieks ieradās ar „Darba un brīvdienas vīzu”. Izmantojot iespēju, viņš apceļoja Dienvidamerikas valstis. Grāmatā aprakstīti gan piedzīvojumiem bagāti, gan dažādi bīstami notikumi. Autors pievērš uzmanību arī vietējo iedzīvotāju ikdienai, ko ietekmē ticība pārdabiskiem spēkiem un kurā svarīga nozīme ir māņiem.

Aivars Upenieks grāmatas lasītājiem sūta sirsnīgus sveicienus

Latviešu valodu tīmeklī var apgūt, izmantojot pašmācības rīku „e-Laipa”, sk.: <https://elaipa.lv/Home/A1>

Ventspils mūžīgie vēji un jaunās tehnoloģijas

Reti kuŗa pilsēta Latvijā tiek vērtēta tik polāri krasi – pozitīvi vai negatīvi. Labais, lai cilvēkam gribētos šeit dzīvot, ir skaidri redzams uzreiz: sakoptie nami, parki, laukumiņi, katra durvju priekša un namu fasāde (ar sadzīves krāmiem neapkarināti balkoni un lodžijas!), svaigi koptie zālāji, puķu stādījumi visdažādākajos horizontālos un vertikālos veidojumos. Negatīvā kritika nāk no tiem, kuŗi gadiem nebeidz meklēt ļauno Aivara Lemberga personā un darbībā. Šajā mazajā rakstiņā es runāšu tikai par labo, proti, par vienu no jaunākajiem vaibstiem senās pilsētas sejā – akustisko koncertzāli „Latvija”.

Biļetes uz izcilās ērģelnieces Ivetas Apkalnes koncertu 9. maijā Siguldas mūzikas draugi un mūziķi bija iegādājušies jau ziemā. Tiku pieaicināta viņu pulkam. Pandēmijas dēļ koncerts tika pārcelts uz 26. septembri, mēs bijām pirmie – mākslinieces sirsnīgi apsveikti – klausītāji, kuŗi „pirmie pārkārtojušies laikā”. Māksliniece emōcionāli atzinās savā mīlestībā pret šo pilsētu un jauno koncertzāli it īpaši. Kā vietu, kas viņai

nebeidzamajos pasaules koncertceļojumos radījusi tik svarīgo – māju sajūtu.

Pirms koncerta koncertzāles darbinieces pavadībā mums bija izdevība celtni apskatīt. Kasiere piebilda, ka ekskursijas esot īpaši pieprasītas, tām piesakoties arī individuālie apmeklētāji. Kas tad jaunajā celtnē ir tik īpašs? Pirmkārt, tiek minēts fakts, ka konkursā (un ne jau šajā vien, varētu minēt veselu virkni) „Ilgtspējīgākā ēka 2020” pirmo vietu ieguvusi tieši Ventspils mūzikas vidusskola un koncertzāle „Latvija”. Pasūtīnātājs – pilsētas pašvaldība, projekts – „David Cook”, PS „Merks-Ostas celtnieks”, būvuzraudzība „Firma L 4”. Otrkārt, šī ēka piedzīvojusi ļoti svarīgas pārmaiņas projekta stadijā, lai telpas lietot galvenokārt varētu mūzikas skolas audzēkņi, tātad – bērni un jaunieši. Jauno paaudzi mūzikas zinībās šeit apmācot ap 100 paidagogu.

Virzoties pa mūzikas skolas gaitenim, līdz mums mūzikas instrumentu radītās skaņas neizlaužas, caur mazajiem lodziņiem līdzās klašu durvīm redzam vien attēlu bez skaņas! Skaņu izolācija ir lieliska. Treškārt, šeit skan

Ēka celta, piesaistot Eiropas Savienības fondu un valsts finansējumu, darbs paveikts divu gadu laikā; iepriecina plāksne vestibālā, jo tāda apjoma celtnē runa nav tikai par naudu, bet par attieksmi – par maz ir kaut ko dižu uzcelt vai iestādīt, tas jākopj diendienā

Zāles kopskats; visur ir gaisma un svaigs gaiss; bibliotēku papildina akustiskie krēsli, kuŗos sēžot, klausītāji var pieslēgties ar saviem „mūzikālajiem” tālruniem

Te koncertzāle redzama aiz uzkalna, kuŗa otrā pusē ir brīvdabas sēdvietas

Vācijas ērģeļu būvniecības firmas *Johannes Klais Orgelbau* instruments un pašlaik pasaulē lielākās – Dāvida Kļaviņa būvētās – klavieres. Ērģeles vienlaikus ir koncertzāles dizaina centrālais elements, no kuŗa grūti novērst skatienu. Lai ieraudzītu dižās un unikālās klavieres, skatiens jāpaceļ augstu, kā uz mācītāja kanceļi baznīcā. Manu sirdi visnotaļ lakoniskajā

Ventspilī vieta, kur fotografēties, nav jāmeklē, tādas ir ik uz stūra; raksta autore un diriģente Olga Jakāne (apbalvota ar siguldiešu „Izglītības balvu” par mūža ieguldījumu jaunatnes mūzikālajā audzināšanā) aprunājas ar puķu ezīti

zāles dizainā, kuŗā, tāpat kā visā ēkā, uzvaras gājienu svin koks un koka segumi, – iesilda krēslu apdares materiāla krāsas – mierīgais saulriets. Šeit visur valdot gudras tehnoloģijas – prasmīgi uzsildot un atvēsinot gaisu,

Ventspilniekiem un ciemiņiem neapnīk krāsainie vides objekti – govīs ar spilgti izteiktiem raksturiem un pat liktenstāstiem; mani ļoti sajūsmināja piemineklis Ventai (noteikti viens no populārākajiem govju vārdiem Latvijā!), bet to caur autobusa logu lāgā nevarēju nofotografēt; Ventspils klasika, protams, ir Naftas govīs, paspēju sasveicināties arī ar balto gotiņu, vārdā Blondīni

Koncertzāles pagalma otrā galā ir strūklaka ar stilizētu buru kuģa karkasu (tā gan man ne visai, jo esmu konservatīva un strūklakā kā galveno gribu redzēt ūdeni); pilsētā, kurā paskarbā dižjūras elpa un kuģu klātie jūtama ik uz soļa, tāda strūklaka man atgādina pagaidu dekorāciju... toties lielo laukumu sparīgi apdzīvo lieli un mazi ventspilnieki – vingrojot, dejojot, vizinoties ar skrejriteņiem un skrituļdēļiem

automatiski reaģējot uz cilvēku klātieni un vajadzībām jebkurā telpā.

Manuprāt, visinteresantākā un reizē lietderīgākā ir konstrukcija, ka mazās zāles siena pilnībā var atvērties pret koncertzāles pagalmā izveidotajām zaļajām sēdvietām – uzkalnu. Tajā klausītāji paši var izvēlēties sev vietīņu, pakļājot kādu līdzīgu paņemtu sedziņu. Mūziķi un visas nepieciešamās komunikācijas skarbajā piejūras klimatā tāpat atrodas zem droša jumta, bet

klausītāji var justies kā brīvdabas izrādē, turklāt drošā distancē arī kovīdvīrusa laikā.

Pēc koncerta mums, tālu ceļu mērojušiem, tik vien iznāk laiks – kā drusku iemērkot pēdas tik siltajā jūras ūdenī un apveicināties ar Zilo govi mola galā: uz jaunu satikšanos!

Ļoti ceru un ticu, ka varbūt kādreiz koncertzālē dzirdēsim Losandželosas latviešu vīru koŗa „Uzdiedāsim, brāļi!” skanīgās balsis.

Anita Mellupe

Dzīve austrumu krastā

Turpinājums

Tagad es dzīvoju meža mājā! Kāpēc? Mājviena tika izraudzīta, lai tā būtu tuvāk labai skolai. Gadi skrējuši kā bezdelīgas žiglas. Pavisam nesen gaidījām piedzimstam mazu bērniņu, tagad jau gaidām viņu pārnākam mājās no skolas! Paies laiciņš īss, gaidīsim viņu mājās no ballītes, un tad – ciemos!

Vecāki vienmēr vēlas, lai bērns mācītos labā skolā, lai gan mēdz teikt, ka, ja pats mācās, laba ir jebkuŗa skola. Pēc caurmēra vērtējuma Vudbridžas publiskā skola ir viena no labākajām Ņuheivenas apkaimē. Pārspēj pat privāto skolu rādītājus, tai ir pilni 10 punkti! Nez' kas ir tie vērtētāji un pēc kā viņi vadās – vai galvenais ir sekmju vai varbūt skolēnu savstarpējais apceļšanas jeb apņirgšanas (Latvijā saka „mobings”) līmenis. Skolas autobuss pietur mājas ceļa galā, vecākiem tikai jāpavada līdz autobusam un jāsagaida. Jāstāv tieši pie ceļa, jo, ja neviens nav iznācis ārā, bērnu aizved atpakaļ uz skolu, lai gan māju no ceļa var redzēt, tā ir pavisam tuvu. Reiz jau tā gadījās...

Dzintars katru dienu nes līdz lielu mugursomu, kas, kā tautasdziesmā teikts, „pielocīta dažādiem gabaliem – vidū maizes riecieniņš, apkārt dziesmas, pasakas”. Soma droši vien ar katru gadu kļūs arvien smagāka. Kāpēc gan nevarētu kā Zviedrijā – tur skolēniem ir divi grāmatu komplekti: viens stāv mājās, otrs skolā, līdzī nav jānēsā! Skolotāja jautāja, vai Dzintaram angļu valodu mācīt kā otro valodu?

Uz zooloģisko dārzu iet nav vajadzības, visvisādus dzīvniekus var vērot no mājas sliekšņa. Vāveres nepārtraukti lēkā un dejo savas tautasdejas! Vakarā dzirdama cikāžu simfoniņa, nereti dārzu šķērso stirnas vai kaimiņu pāvu bariņš, skraidelē burunduki, oposumi, jenoti, lapsas, esot redzēts pat lācis! Kaimiņu gaiļi dzied vienā laidā, vienalga, rīts vai vakars. Gandrīz vienmēr skan kāda putna dziesma. Sadzirdami atsevišķi vārdi – *grace, bridge, privet*, tā ka varētu domāt

– putni atlidojuši no dažādām zemēm un savā starpā sasveicinās. *Facebook* uzrakstīju vēstulīti ornitologam Oskaram Keišam, un viņš atbildēja: „Protams, ka putni sazinās savā starpā, katrai sugai ir sava valoda.”

Viņš arī rakstīja, ka latviešu valodā 1989. gadā izdota populāra grāmatiņa „Putnu valoda”, tās autors Jefims Kacs kopš 1992. gada dzīvo Ņudžersijā. Putnu dziesmas cilvēku valodā esot tikai līdzības, ko izmanto, lai iegaumētu, kāda kuŗai sugai balss. Piemēram, dzeltenā stērste dzied: „Dzeŗ, dzeŗ, dzeŗ, dzer pie-nū!”

Lakstīgalas un bezdelīgas dziesmas ir pat folklorizējušās. „Kur bij? Kur bij? Tirgū! Tirgū! Ko pirk? Ko pirk? Zirgu! zirgu! Kāds bij? Kāds bij? Klibs, klibs, klibs!” Bezdelīga: „Kamēr māte viesus vada, tikmēr bērni gaļu cep, iztek tauki ugunī – vidžu, vidžu čurrrrr!”

Ornitologs Kārlis Grigulis (1884-1972) prata atdarināt putnu dziesmas, viņš rīkoja Putnu dienas, sarakstīja „Putnu grāmatu”. Dažu putnu balsis prata atdarināt arī ornitologs Jānis Brikmanis (1940-2019).

Kam gan nepatīk lasīt ābolus?

Latvijā Dabas aizsardzības pārvalde nesēn laida klajā ornitologa Ruslana Matroža grāmatu „Putnu vērošana Slīteres Nacionālajā parkā”, tā īsā laikā izpirkta. Putnus viņš pētījis no 15 gadu vecuma, tagad viņam ir 45 gadi, tāvad pieredze pietiekami liela.

Netālu no mūsu mājas ir vairākas dažāda garuma meža takas, kas šķērso nelielas upītes, kurām pāri ved tiltiņi vai laipas, vietām ir arī palieļi ūdenskritumi. Mežs ļoti piesārņots gan ar nepzinīgu kājāmgājēju atkritumiem – tagad visbiežāk redzami, kas mētājas visās malās, ne tikai uz ielas, ir maskas un gumijas cimdi, bet mežā visvairāk nolūzušu koku, to zari. Kas te būtu ko darīt talciniekiem, vides kopējiem! Tikai nav, kas talkas rīko...

Kaimiņi ieteica sagādāt ģenerātoru, jo bijuši gadījumi, kad nedēļu nav elektrība. Pavisam nesēn, sacēloties stipram vējam, uz mājas jumta nokrita milzīgs zars un izsita jumtā caurumu.

Arī sēnot nekur tālu nav jāiet, bērzlapītes un celmenes aug pie pašām namdurvīm, varbūt pavasarī būs arī gailenes!

Mēs te mēs kopā dzīvojam vairāku paudžu pārstāvji – jaunākajam ir 5 gadi, vecākajam 100! Latviešiem tas nav nekas neparasts, amerikāņiem laikam ir cits viedoklis – jauniem un

veciem jādzīvo atsevišķi, nav ko kopā maisīties un citam citu traucēt. Prom uz vecļaužu mītni!

Jaunībā mēdzam domāt, ka nekad nebūsim veci, bet vecums diemžēl pienāk ne saukts, ne lūgts, negribēts un negaidīts. Nez kāpēc izgudrotāji, zinātnieki un pētnieki nav padomājuši, kā labāk iebīdīt padubi (ko dēvē arī par „pīli” un „šīberi”), jo, kad to cenšas pastumt zem ķermeņa apakšējās daļas, ļoti sāp jūtīgā āda. Un vai tad nebūtu iespējams izgudrot un konstruēt gultu, kurā būtu vairākas bīdāmas daļas, lai brīžos, kad rodas vajadzība, tajā zem dupsīša ir īpaša atvere, kur viss ietek un iekrīt, un var iztikt bez padubes? Izgudrotājiem pašiem kādreiz var rasties vajadzības pēc šādas gultas!

Aprūpes namos vai slimnīcās vienmēr sāpīgi noskatīties uz veciem kungiem, iedomājoties, ka jaunībā viņi droši vien lauzuši ne vienu vien siridi. Ne mazāk skumji lasīt mīlestības vēstules, ko jaunai, gudrai, daiļai meitenei rakstījuši vairāku tautību pielūdzejī, bet tagad, apzinoties savu bezspēcību, viņa jūtas pazemota un vēlas šķirties no šīs pasaules. Vai tā nav lielākā dzīves netaisnība?

Tā prieks ar bēdām kopā savīts, un domas raisās. Pēdējos gados, vairākkārt pārceļoties, daudz bijis jādomā, ka mēs pārāk pieķeramies mantām, pērkam nevajadzīgas lietas, kuŗas vēlāk nezinām, kur likt. Cilvēks pasaulē ierodas bez nekā un tāds arī aiziet, neko līdzī nepaņemot. Arabi ir pārliecināti, ka cilvēkam vajag tikai tik daudz mantu, cik var panest. Vai mantas sagādā prieku un laimi? Tikai uz īsu laiciņu. Tiesa gan, ja nebūs pircēju, daudzas firmas ātri vien izputēs.

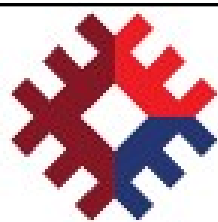
Amerikāņu teologs, autors un skolotājs Haimans Džūda Šachtels (Hyman Judah Schachtel, 1907–1990) teicis: „Laime nav dabūt, ko gribat, bet gribēt, kas jums ir.”

Mēs nereti vaimanājam, ka mums nav šis vai tas, tāpēc esam tik nelaimīgi... Vai tad tomēr lielākā laime nav, ja pats var aiziet uz turieni, kur pat ķeizars kājām iet?

Astra Moora

Yoga with Juris

<https://yogawithjuris.punchpass.com/>

LATVIEŠI AMERIKĀ

www.LatviesiAMERIKA.com

www.latviesi.com

ir vietne tīmeklī, kurā atrast noderīgu informāciju latviešiem visā pasaulē ar mērķi palīdzēt latvietības stiprināšanā, ikdienas sadzīvē un strādājot, studējot vai ceļojot ārpus Latvijas. Informāciju apkopo Indulis Bērziņš

Austrālijas latviešu izdevums

www.laikraksts.com

Valoda cilvēkam dota nevis lai pieteiktu
kaŗu, bet lai cits ar citu saprastos.
Zenta Mauriņa, „Zemes dziesma”, 242. lpp.

JOCIŅI

Skolotāja rāj skolēnu: „Kāpēc nemācies angļu valodu? Angļu valodā runā puse no planētas iedzīvotājiem!”

„Vai tad tiešām vēl nepietiek?” izbrīnījies jautā skolēns.

Vīrs pārnāk no darba un atrod uz galda zīmīti:
„Aizgāju pie draudzenes. Pusdienās cepta zivs vai zivju vira, kas tev labāk garšo. Makšķere ir priekšnamā.”

Satiekas divi draugi.
„Var redzēt, ka esi precējies. Visas pogas kārtīgi piešūtas.”

„Jā, tas bija pirmais, ko sieva man iemācīja jau medusmēneša laikā.”

Cietuma uzraugs paziņo ieslodzītajam: „Jūsu sieva atnākusi uz tikšanos.”

Ieslodzītais pārsteigts jautā: „Vai tad tas spriedumā tas bija paredzēts?”

Ārsts ilgi izmeklē pacientu un pēdīgi saka:
„Nekādi nevaru saprast, kas jums kaiš.
Iespējams, vainojams alkohols.”

„Tādā gadījumā atnākšu, kad būsit skaidrā.
Pasakiet tikai lūdzu, kad.”

Pēc lekcijas profesoram jautā: „Kad pirmo reizi pastāstījāt par savu ģeniālo ideju, jūs droši vien apbēra ar apsveikumiem?”

„Nekā tamlīdzīga. Man visi teica: nerunājiet blēņas! Ja esat piedzēries, ejiet gulēt, nevis kāpiet tribīnē!”

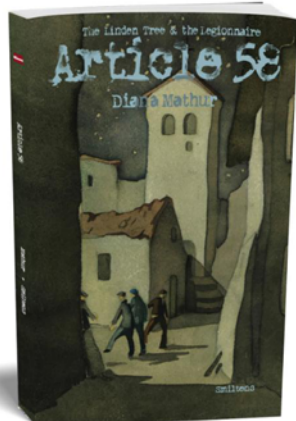
„Dzeŗu alu, lai uzlabotu vielmaiņu, baltvīnu, lai būtu ēstgriba Ja zems asinospiediens – sarkanvīnu, kad tas paaugstināts, palīdz konjaks. Kad jūtu, ka draud angīna, iedzeŗu tīru šnabi.”

„Un kad ūdeni?”

„Tādu kaišu man nav!”

Article 58

A Latvian Tale of Blood & Treasure

As a *gift* to you
on *Midsummer*,

Receive a *free e-pub* of
Article 58,
the first of the series
The Linden Tree & the Legionnaire
when you subscribe to the
author's email newsletter at
DianaMathur.com

Supported by a grant from the
American Latvian Association
Cultural Foundation.

Available on Amazon and Barnes&Noble.com
dianamathur.com

Diana Mathur, Novelist & MBA

Phone: (310) 266-3816

Site: DianaMathur.com

email: dianamathur@gmail.com

Ieraksti savu vārdu Latvijas bruģakmenī!

Ikvienam ir iespēja Likteņdārzā iekalt Latvijas laukakmenī savu, tuvieku vai draugu vārdus. Latvijas laukakmeņu bruģis tiek ieklāts Likteņdārzā draugu alejā, kas ved uz dārza centrālo daļu – amfiteātri pie Daugavas. Alejas izveidei nepieciešami 113 000 bruģakmeņu. Likteņdārza bruģakmens kļūvis par īpašu dāvanu dzimtām un draugiem, radiem, paziņām jubilejā vai citos nozīmīgos gadījumos. Bruģakmeni var reģistrēt ar savu, tuvieka vai drauga vārdu, ziedojot €15. Bruģakmeni iespējams pasūtīt www.draugiem.lv, vietnē www.liktendarzs.lv un ziedojot „Kokneses fonda” norēķinu kontā. Likteņdārzā turpinās daudzfunkcionālās sabiedriskās ēkas un Lielā ziedu kalna celtniecība. Nozīmīgs jaunums būs digitālā ekspozīcija „Liktens gāte”, kas stāstīs par Latvijas cilvēku likteņiem 20. gadsimtā. Kokneses fonds

Es
Staigāju ar ēnu
Vai saule spīd
Vai lietus līst
Tā slīd
Man līdz
Man līdz
Es
Domāju par tevi
ĒNA
Vai apmācies
Vai skaidrs rīts
Kāpēc kāpēc
Tu vienmēr slīdi
LĪDZ

Ja tevi nejūtu
Tad redzu
Ja tevi neredzu
Tad jūtu
Tu tepat blakus
Miglā ielīdusi

GLŪNI
Kā pagātnes svārki
Tu līdz man
Skrien ikdienā
SVĒTKOS

Priekos un bēdās
Tie senču rēgi
Kas tevi dzen
Energijas pilnu
Ar dzimtas spēku
Kā koka saknes
Lai es jūtu apkārt
SEV

... par gaismu
lūdzu topi
ĒNA

ru

© Danny D.

Lūgums
Dienvidkalifornijas latviešu
biedrības biedriem samaksāt
biedru naudu par
2020. gadu!

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PAKALPOJUMI

- Pirkšana, pārdošana, izīrēšana, apsaimniekošana
 - *Income property* īpašumi
 - Pārbūves konsultācijas un virtuvju projektēšana
 - Mājas bezmaksas sagatavošana pārdošanai (staging) \$2000 vērtībā
 - *Executor of Trust/Estate* un citi pakalpojumi
- 12 gadu pieredze vairāk nekā 100 darījumos

Mārtiņš Leikarts, MBA
Re/Max Estate Properties
310-717-7577
mleikarts@gmail.com
BRE licence: 01706309

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam. Lūgums piezvanīt pirms sarīkojumiem un laikus pasūtīt; par cenu sazināties, zvanot Pegijai Kalniņai Taubei, tālr.: 310-908-6993; e-pasts: pegijat@gmail.com

Būt veselam un baudīt dzīvi palīdzēs ALPF MEDICARE PAPILDAPDROŠINĀJUMS!

Valsts *Medicare* apdrošinājuma A un B daļas kopā veido pamata veselības apdrošinājumu, ja esat vecumgrupā 65+.

Tā kā valsts *Medicare* par visu 100% nesamaksā, tad *Deductible* un *Co-insurance* jāmaksā pašiem.

ALPF Medicare papildapdrošinājums palīdz segt izdevumus, par kuriem esat atbildīgi.

Mēs maksājam VISUS *Medicare* veselības aprūpes pakalpojumus.

Piedāvājam septiņus plānus, no kuriem var izvēlēties atbilstošu savām vajadzībām un budžetam:

www.LRFA.org/medicare

ALPF Medicare papildapdrošinājuma programmai var pievienoties jebkurā laikā.

Mēnešmaksas ir vienādas visās pavalstīs, un tās nav atkarīgas no vecuma vai dzīvesvietas.

Neatlieciet šo svarīgo lēmumu uz vēlāku laiku.

Labprāt atbildēsim uz jautājumiem un palīdzēsim!
Tālr.: 215-635-4137

www.LRFA.org

Ja esat Rīgā – nopērciet saldo medu!

Rīgas Latviešu biedrība piedāvā iegādāties Rīgas latviešu biedrības jumta bišu ievāktu Vērmanes dārza liepziedu medu skaistā suvenīru burciņā! Tā varētu būt lieliska dāvana draugiem vai ārzemju sadarbības partneriem! Medu var nopirkt Rīgas latviešu biedrības nama pirmā stāva vestibilā pie administratora. Cena €5.00; Rīgas Latviešu biedrības biedriem, uzrādot biedra karti, €3.50.

Rīgas Latviešu biedrības

Publicitātes un reklāmas projektu vadītāja

Oksana Svikle

Kabatas tālr.: +371- 295-28022

e-pasts: oksana.svikle@rlb.lv

Rīgas latviešu biedrības

Valodas attīstības kopas vietne tīmeklī:

<http://LVAK.wordpress.com/>

Tautasdziesmu animācijas filmas

Amerikas latviešu apvienības Izglītības nozare piedāvā tautasdziesmu animācijas filmiņas, piemēram, latviešu bērnu iemīļotās „Kur tu teci, gailīti manu” un „Aiz kalniņa dūmi kūp”, kā arī dažas citas.

Tās atrodamas ALAs *Youtube* kontā:

https://www.youtube.com/channel/UC-q7Ku_N4SKhsVs9YUgxHOG/videos

Sandiego latviešu ev. lut. draudze

Ascension Lutheran Church

5106 Zion Avenue, San Diego, CA 92120

Draudzes priekšnieks:

Jānis Legzdīņš

2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123;

tālr.: 858-598-5451;

e-pasts: jlegzdins@san.rr.com

Dievkalpojums vada diakone

Guna Reina

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr.: 619-702-8077

Aija Alberta, tālr.: 858-699-6017

Kasiere Antra Priede Bergere

1335 Santa Barbara St., San Diego, CA 92107;

tālr.: 619-225-0817

Sūtot draudzes nodevu (\$100) un ziedojumus, čekus izrakstīt: *Antra Priede Berger*

Vietne tīmeklī: www.sandiegodraudze.com

Facebook: www.facebook.com/sandiegodraudze

Sandiego latviešu skola;

Skolas pārzine Sandra Gotlaufa-Orozco

e-pasts: gotlaufa@gmail.com

Facebook: www.facebook.com/sandiegolatvian

SVEIKI!

New for Fall 2020!

San Diego Latvian School

presents

Latvian Classes for Beginners!

We are planning to start a new
Latvian culture & language class (beginner level)

Important: To start, we need at least 3 families
committed to attending regularly so please respond

Age range: 3-12

Format: highly interactive,
based on hands-on activities, role play, song & dance

Date & time: Every 2nd Saturday, 10am-12pm

Place: San Marcos or Oceanside (TBD)

Proposed start date: Fall 2020

Contact: Sandra at (760) 460-1856 or
gotlaufa@gmail.com

Follow us: www.facebook.com/sandiegolatvian

**2020 NEW YORK
BALDIC FILM
FESTIVAL**
VIRTUAL & NATIONWIDE
LAUGH & CRY: COMEDIES
OCTOBER 15 - 18
STRESS & RELEASE: THRILLERS
OCTOBER 29 - NOVEMBER 1
LOOKING INWARD & FORWARD: SHOWCASE
NOVEMBER 12 - 15
LIVE FILMMAKER Q&As & PANELS

Presented by Scandanavian House
@NYBalticFF #NYBalticFF
balticfilmfestival.com

Katru rudeni Ņujorkas pilsētā
Scandanavian House rīko *Baltic Film
Festival*.

Filmas iespējams noskatīties tīmeklī.
Visa informācija (kādas filmas izrāda,
kurā datumā, kā nopirkt biļetes)
atrodama:

<https://www.balticfilmfestival.com/>

Visām filmām ir angļu valodas subtitri.

Ikviens Dienvidkalifornijas latvietis aicināts kļūt par Amerikas latviešu apvienības biedru!

ASV ir apmēram 90 000 latviešu
izcelsmes iedzīvotāju, bet ALA ir
apzinājusi tikai nelielu daļu no viņiem.
Diemžēl arī daudzi Dienvidkalifornijas
latvieši nav ALAs biedri. Biedrība
varētu uz kongresu sūtīt vairāk
delegātu, ja Amerikas latviešu
apvienībā ar biedrības starpniecību
iestātos vairāk biedru.

Kopīgi strādājot, mēs varam dot
daudz, atbalstot latvisko izglītību un
kultūru ne tikai mūsu jaunatnei, bet
visai latviešu sabiedrībai – šeit, ASV, kā
arī Latvijā!

Draudzes Lapa 2020. gada novembris

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes informācija

„Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis savu vienpiedzimušo Dēlu...” (Jņ 3:16)

Draudzes dzīves kalendārs

Lai Dievs stāv klāt visiem šinī koronvīrusa laikā!

Par dievkalpojumiem vai to atcelšanu turpmāk tiks paziņots e-pastā.

Ja nelietojat e-pastu, lūdzu zvaniet draudzes amatpersonām pirms izziņotā sarīkojuma.

Novembrī	Dievkalpojumi nenotiks – dalīsimies ar informāciju par virtuālajiem dievkalpojumiem: 8. novembrī un 22. novembrī Mirušo piemiņas dienas svētbrīdis
----------	--

Draudzes amatpersonas

Diakone	Guna Reina	13447 Chandler Blvd., Sherman Oaks, CA 91401 (714) 829-6449 e-pasts: GunaReins@gmail.com
Draudzes priekšniece	Tamāra Rūse	31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677 (949) 443-2150
Kasiere	Dace Taube	3142 Helms Ave., Los Angeles, CA 90034 (310) 709-4738
Sekretāre	Daina Ābele	2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672 (949) 443-5170
Dāmu komitejas priekšniece	Liene Linde	29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 (310) 396-5244

Baznīcas adrese: 1927 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039

www.latvianchurchsocal.org

Draudzes e-pasts: LatvianChurchSoCal@gmail.com

- Car Loans
- Mortgages
- Credit Cards
- Mobile Banking

Kalifornijas Lietuvių Kreditsabiedrība aicina Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrus atvērt kontus!

Piedāvājam labas likmes Savings, CD, un IRA kontiem!

www.clcu.org

2806 Santa Monica Blvd. Santa Monica CA 90404
310.828.7095 | info@clcu.org

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CA 90039-3704

NON-PROFIT. ORG.
U.S POSTAGE PAID
PERMIT No. 178
VAN NUYS CA 91409-9998

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

b nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **a** nozīmē «IB abonents»;

s nozīmē «students»; **p** nozīmē «paraugksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu – \$35.00

Biedru nauda ģimenei par 20__ . gadu – \$50.00

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu;

nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu – \$ 40.00

Esmu students; vēlos būt DK LB biedrs,

nosūtu biedru naudu par 20__ . gadu – \$ 10.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

DK LB vietne tīmeklī: www.biedriba.org

Čekus lūdzam izrakstīt: **LATVIAN ASSOCIATION OF SO. CA**
Un nosūtīt: **DK LB 1955 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039**

Latviešu nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvīdkalifornijas latviešu nama adrese: Losandželosā, 1955 Riverside Drive; nams sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura